

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 19/18
Luxemburg, 22 februarie 2018

Hotărârea în cauza C-336/16
Comisia/Polonia

Curtea de Justiție constată că Polonia a încălcat dreptul Uniunii privind calitatea aerului înconjurător

Valorile-limită aplicabile concentrațiilor de PM₁₀ au fost, astfel, depășite în mod persistent în acest stat membru

O directivă a Uniunii¹ intrată în vigoare la 11 iunie 2008 codifică actele legislative preexistente în materie de evaluare și de gestionare a calității aerului înconjurător. Aceasta stabilește, printre altele, valorile-limită și pragurile de alertă pentru protecția sănătății umane.

Particula PM₁₀ este compusă dintr-un amestec de substanțe organice și anorganice care se găsesc în aer. Aceasta poate conține substanțe toxice precum hidrocarburi aromatice policiclice, metale grele, dioxină și furan. Ea conține elemente cu un diametru mai mic de 10 microni, care pot penetra căile respiratorii superioare și plămânii.

Întrucât a estimat că Polonia nu respectă valorile-limită zilnice și anuale aplicabile concentrațiilor de PM₁₀ în mai multe zone și aglomerări și că nu a transpus corect dispozițiile directivei referitoare la planurile privind calitatea aerului, Comisia a introdus la Curtea de Justiție o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva acestui stat.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea subliniază mai întâi că faptul de a depăși valorile-limită aplicabile concentrațiilor de PM₁₀ în aerul înconjurător este suficient în sine pentru a se constata o neîndeplinire a obligațiilor. În speță, datele care rezultă din rapoartele anuale privind calitatea aerului prezentate de Polonia arată că, între anul 2007 și anul 2015 inclusiv, acest stat membru a depășit în mod regulat, pe de o parte, valorile-limită zilnice aplicabile concentrațiilor de PM₁₀ în 35 de zone și, pe de altă parte, valorile-limită anuale ale acestor concentrații în 9 zone. Rezultă de aici că depășirea astfel constatată trebuie considerată drept persistentă.

În continuare, în ceea ce privește dispoziția din directivă potrivit căreia, în eventualitatea unor depășiri ale valorilor-limită al căror termen de atingere a expirat deja, planurile privind calitatea aerului trebuie să stabilească măsurile potrivite, așa încât perioada de depășire să fie cât mai scurtă cu putință, Curtea amintește că aceste planuri pot fi stabilite numai în baza unui echilibru între obiectivul de reducere a riscului de poluare și diferitele interese publice și private existente. În speță, în cazul unor depășiri ale valorilor-limită aplicabile concentrațiilor de PM₁₀ în aerul înconjurător, obligația de a stabili planuri privind calitatea aerului se impune Poloniei începând de la 11 iunie 2010. Planurile adoptate ulterior de Polonia au stabilit termenele prevăzute pentru încetarea acestor depășiri între anul 2020 și anul 2024, în funcție de diferitele zone. Polonia susține că aceste termene sunt pe deplin adaptate la amploarea transformărilor structurale necesare pentru a înceta depășirile menționate și invocă, printre altele, dificultățile în legătură cu provocările socioeconomice și bugetare ale investițiilor tehnice de anvergură care trebuie realizate. În opinia Curții, deși asemenea elemente pot fi luate în considerare, cu toate acestea nu este stabilit că aceste dificultăți, care nu au un caracter excepțional, sunt de natură să excludă termene mai puțin lungi. Astfel, Curtea consideră că argumentul Poloniei nu poate, ca atare, justifica termene atât de lungi pentru a înceta aceste depășiri.

¹ Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO 2008, L 152, p. 1)

Pe de altă parte, Curtea constată că, întrucât a depășit în patru zone² valorile-limită zilnice aplicabile concentrațiilor de PM₁₀ în aerul înconjurător (majorate cu marja de toleranță³), Polonia a încălcat dreptul Uniunii.

În sfârșit, Curtea a statuat că niciunul dintre planurile privind calitatea aerului adoptate de Polonia, atât la nivel național, cât și la nivel regional, nu menționează explicit că trebuiau să permită limitarea depășirilor valorilor-limită la perioada cea mai scurtă cu putință, după cum acest lucru este însă cerut. În aceste condiții și ținând seama de admiterea primelor trei motive, reiese că transpunerea directivei în dreptul polonez nu este susceptibilă să asigure efectiv deplina aplicare a acestei directive.

MENȚIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate.

În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Nancho Nanchev ☎ (+352) 4303 4293

---

² Este vorba despre zonele Radom, Pruszków-Żyrardów și Kędzierzyn-Koźle (de la 1 ianuarie 2010 până la 10 iunie 2011) precum și de zona Ostrów-Kępnó (de la 1 ianuarie până la 10 iunie 2011).

³ Conform articolului 22 alineatul (2) din Directiva 2008/50, atunci când, într-o anumită zonă sau aglomerație, conformitatea cu valorile-limită pentru PM₁₀, astfel cum sunt precizate în anexa XI la această directivă, nu poate fi atinsă datorită unor caracteristici de dispersie specifice arealului, condițiilor climatice nefavorabile sau contribuțiilor transfrontaliere, un stat membru este exonerat de obligația de a aplica aceste valori-limită până la 11 iunie 2011, cu condiția ca statul membru să demonstreze că au fost luate toate măsurile necesare la nivel național, regional și local pentru respectarea termenelor. Atunci când aplică această derogare, statul membru în cauză trebuie să se asigure că valoarea-limită pentru fiecare poluant nu este depășită cu mai mult decât marja maximă de toleranță precizată în anexa XI pentru fiecare dintre poluanții respectivi. Pentru PM₁₀, marja de toleranță este stabilită la 50 % în raport cu valorile limită.